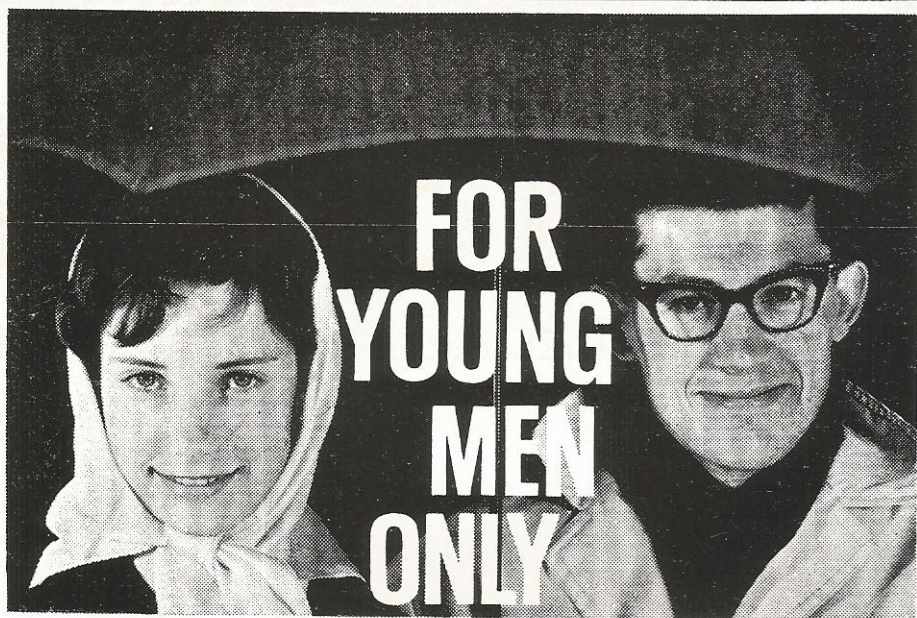

STENTOR

Wat je zoekt heeft **TWENTY**! Kleding die je onderscheidt van anderen, sfeer waarin je je thuis voelt, prijzen die je altijd meevallen! Twenty, onder het Stadhuisplein, ingang Meddens, de eerste zaak in Nederland voor jonge, moderne mannen van 16 jaar af! Twenty, met truien uit Florence, dassen en sokken uit Milaan, met costumes en regenjassen.... met alles dat sportief is en apart: kom maar kijken!

20
TWENTY
MEDDENS

Lijnbaan 54 - hoek Stadhuisplein - tel. 117940

Rotterdam

Vierde
jaargang

Derde
nummer

Februari
1961

STENTOR

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET CALAND LYCEUM

Redactie:

H. Ritman

F. Jager

R.J. de Hartogh

F. Troost

Inhoud

	<u>pag.</u>
Redactioneel	2
"Pleidooi voor het leven"	3
In gesprek met	9
Abraham Lincoln	15
De tijd stond niet stil	17

Redactie-adres:

R.J. de Hartogh

Lijsterbeslaan 19

Telefoon 189117

Bij het verschijnen van dit nummer danken wij Peter Kerkmans, C. Bruyn en Ans Germs voor hun kopij. Helaas konden wij het wegens ruimtegebrek niet meer in dit nummer plaatsen.

Het is verheugend, dat de redactie zoveel kopij binnenkrijgt van de 1e en 2e klassers.

Redactioneel

Velen van hen zouden misschien in de toekomst ook de Stentor van dienst kunnen zijn door een plaats in de redactie in te nemen.

De redactie van een schoolkrant heeft tot taak zowel leesstof voor de laagste als voor de hoogste klassen te leveren. Daarom kan niet alle kopij, die wij van onze jeugdige lezers krijgen, geplaatst worden en daarom vragen we aan de hogere klassen:

"En wat schrijft U?"

De redactie heeft ook nu weer veel aandacht aan inhoud en lay-out besteed en hoopt, dat de diverse onderwerpen aanleiding tot kritiek zullen geven.

Voor reacties, op- of aanmerkingen houdt de redactie zich aanbevolen, mits zij schriftelijk ontvangen worden.

Wij hopen, dat ook dit nummer aan jullie verwachtingen voldoet.

„PLEIDOOI VOOR HET LEVEN”

Maar wat hebben we met het leven gedaan? We hebben het vastgebonden aan conventies, geordend, reglementen opgesteld. Wij hebben, als een jonge vrouw, ons leven geschminkt, geolied, gepoederd. Het werkelijke gezicht achter een masker verborgen.

Door de geschiedenis heen hebben wij altijd het gezicht verborgen gehouden. We hebben groteske maskers der conventie opgezet. Kijken wij terug in de geschiedenis, dan kunnen we zien hoe ridicuul we gehandeld hebben en welke flaters we hebben geslagen.

Morus toont het ons in zijn boek: "Eine Weltgeschichte der Sexualität" (Meulenhoff pocket).

Maar er zijn nog vele voorbeelden te noemen. Wij denken aan de heksenvervolgingen, de pruikentijd, enz., enz.

Ook nu leven wij in modeverschijnselen, tussen conventies. Overal ontstaan nieuwe reglementeringen, organisaties.

Wij veroordelen dit niet, maar wel komen we in opstand, wanneer men deze ook op ons wil toepassen. En daar we in een maatschappij zijn geboren waar deze reglementen, organisaties, heersen, zijn we dan ook steeds in opstand.

Wij willen ons gezicht niet langer verstoppen en in een schijnwereld leven. In een schijnwereld waar juist de schijn die grote onzekerheid, die vele angsten geeft.

Laten wij het masker van ons gezicht wegtrekken, ons bevrijden, laten wij leven, werkelijk leven, laten wij vrij en openlijk praten, lachen, zingen, dansen, juichen, laten wij ons vrij bewegen, laten wij ZIJN.

Bij het ei begint het leven. Laten we het leven eten en laten we de schil der conventie weggooien. Want wanneer we dan spreken, zijn het woorden, zinnen, die van binnen uit, oprecht gemeend, zuiver zijn, dan krijgen we hetzelfde gevoel als Ródenko, wanneer hij schrijft:

"Weer gaat de wereld als een meisjeskamer open,
het straatgebeuren zeilt uit witte verten aan,
arbeiders bouwen met aluinen handen aan
een raamloos huis van trappen en piano's.

De populieren werpen met een schoolse neiging
elkaar een bal vol vogelstemmen toe,
en héél hoog schildert een onzichtbaar vliegtuig
helblauwe bloemen op hemelblauwe zijde.

De zon speelt aan mijn voeten als een ernstig kind.
Ik draag het donzen masker van
de eerste lentewind."

Of wanneer John Osborne op de laatste pagina van "Look back in anger" schrijft:

"We'll be together in our bear's cave, and our squirrel's drey, and we'll live on honey, and nuts - lots of nuts. And we'll sing songs about ourselves - about warm trees and snug caves, and lying in the sun. And you'll keep those big eyes on my fur, and help me keep my claws in order, because I'm a bit of a sappy scruffy sort of a bear. And I'll see that you keep that sleek, bushy tail glistening as it should, because you're a very beautiful squirrel, but you're none too bright either, so we've got to be careful. There are cruel steel traps lying about everywhere, just waiting for rather mad, slightly satanic,, and very timid little animals. Right?"

Jean-Paul Sartre geeft in "Les jeux sont faits" als enig criterium voor het leven: de liefde

Liefde voor God verbindt Kierkegaard (grondlegger van de existentie-filosofie, gestorven 11 november 1855) met zijn eigen existentie.

Hij schrijft in zijn dagboeken o.a.:

"Het mensdom maakt bijna nooit gebruik van de vrijheden die het heeft, zoals b.v. de vrijheid van denken; in plaats daarvan eist men als vergoeding vrijheid van meningsuiting".

In sommige momenten voelt Kierkegaard zijn existentie op zijn hoogst. Hij beleeft de wereld om zich heen met een emotionaaliteit, gevoeligheid, die aan een extase grenst. Alles wordt uit zijn passiviteit losgerukt. Kleuren zijn niet zo maar rood of groen. Nee, zij gaan iedereen individuele werking uitoefenen, zijn gaan leven, worden actief.

Het prachtigst kunnen wij dit zien in de schilderijen van Vincent van Gogh. Kierkegaard schrijft dan:

"Daarom zal mijn stem hoog jubelen, hoger dan de stem van de vrouw, die gebaard heeft, hoger dan de vreugdeschreeuw der engelen over een zondaar, die zich bekeert, blijder dan der vogelen morgenzang.

Want wat ik heb gezocht, dat heb ik gevonden en wanneer de mensen mij alles zouden ontroven en zij mij uit hun gemeenschap zouden stoten, dan behield ik toch die vreugde, wanneer mij alles ontnomen wordt, dan zou ik nog steeds het beste behouden - de zalige verwondering over Gods oneindige liefde, over de wijsheid van zijn raadsbesluiten."

Als laatste voorbeeld geven wij een fragment uit een brief van Vincent van Gogh. Hij was niet alleen een groot schilder, maar ook een indringend schrijver met een volmaakte taalbeheersing. Zijn brieven vertellen over zijn leven en werk. Het zijn kleine kunstwerkjes met een hoge literaire waarde.

"Den Haag, 1883.

Mijns inziens ben ik dikwijls schatrijk, niet in geld, doch (ofschoon nu niet juist alle dagen) rijk daarom, omdat ik mijn werk gevonden heb, iets waar ik met hart en ziel voor leef en dat bezieling en betekenis van het leven geeft."

In de kunst mag dan ook veel stijlverschil, mogen veel modeverschijnselen voorkomen, maar alle echte kunstenaars hebben toch, ieder op zijn eigen manier, naar vrijheid gezocht, naar een weg om zich te uiten en zodoende het zware beklemmende harnas, waarin zij gevangen zaten, van zich af te kunnen schudden.

Zij hebben het leven als léven aanvaard en verwerkt en niet als een aaneenschakeling en samenbundeling van reglementen, organisaties, verdragen, enz., enz.

Beschouwen wij "Under Milk Wood" van Dylon Thomas of "Philip en de Anderen" van Cees Nooteboom; zij zijn pleidooien voor het leven.

D.H.

In deze zonsopkomst
ben je eindelijk geboren
de vogels zingen
de mensen lachen
een lied
de stralen hebben haar gevangen
de lente
een dol, woest feest
zonder einde

Schoolmicroskopen

met 3 objectieven: 100, 200 en 300 x vergroting

Idem met verlichting

met 4 objectieven:

100, 200, 300 en 500 x vergroting

met 4 objectieven:

150, 300, 450 en 600 x vergroting

met transformator

Alles op fotogebied

Optiek "De
Lens" Foto

Dansinstituut

F. D. Meyer et Fils

Leraren van het Rotterdamsch Studenten Corps

Henegouwerlaan 53b, Rotterdam-3

Telefoon 31068 - b.g.g. 82172

SPECIALE SCHOLIERENCLUBS
BEGINNEND en GEVORDERD
f 25,-- per persoon
(Dagelijks na schooltijd)

Privés dagelijks vol-
gens afspraak

In gesprek met

Mevrouw M. van Ende Boas

Congrestolk en Kunsthistorica

Af en toe vallen de lage stralen van de zon op de groenwitte "E"(uropa) vlag tegen de achterwand van de conferentiezaal. Constant glimlachend en sprekend met een grote levendigheid aan gebaren en mimiek, als moet ze elk woord verduidelijken, waarschijnlijk een overblijfsel uit de tijd, dat ze als Tsjechische wel Duits, Engels en Tsjechisch sprak, maar nog geen Nederlands: toen ze, getrouwd met een Nederlander, nog maar enkele dagen hier woonde, houdt ze haar inleiding.

Plotseling breekt een geweldig applaus los, het is niet de eerste keer, want haar bijzonder zuivere manier van antwoorden op de vragen heeft al menigmaal de handen op elkaar gekregen, speciaal wanneer ze in een explosie van liefde voor haar voornaamste terrein, de beeldende en literaire kunst, enige misverstanden, die uit de vragen gebleken zijn, uit de weg ruimt.

Schuchter en aarzelend verlaten vele mensen de zaal, begrijpelijk valt het afscheid wat moeilijk, temeer, daar er eigenlijk nog veel vragen te stellen waren.

Zo zijn er een paar jongens en meisjes, die resoluut op het object van deze middag toelopen en om een interview achteraf vragen.

Ondanks de weinige tijd, die Mevr. van Ende Boas beschikbaar heeft, wordt het verzoek ingewilligd, mits wij haar voor het eten loslaten.

Zo zitten we dan nu in een van de kleine vergaderzaaltjes, vier jongens, drie meisjes en het object van dit vraaggesprek.

De eerste vraag is niet, traditioneel, een korte levensbeschrijving te geven, misschien moet je daar harder voor zijn, maar:

Hoe bent u als kunsthistorica terechtgekomen in de tolk-cabine?

Tja, dat is een beetje een ongeloofwaardig geval geweest. Ik ben bij toeval ingeschakeld, in een tijd dat er nog slechts weinig tolken gebruikt werden. Door mijn kennis van verscheidene talen werd ik op een gegeven ogenblik aangezocht - er was een tolk uitgevallen - om te assisteren bij een conferentie in Praag. Dit ging zo goed, en dit beviel mij ook zo goed, dat ik sindsdien mij vaker beschikbaar heb gesteld. Dat werd mijn entree in de tolkenwereld.

Heeft u een bepaalde voorkeur voor een van de talen, die u spreekt?

Ach, eigenlijk niet. Elke taal heeft zijn eigen bekoring, die voornamelijk afhangt van het sociale milieu waarin de tolk zich beweegt, maar Italiaans en Russisch vind ik wel bijzonder mooi, vooral omdat het zulke muzikale talen zijn.

Heeft u, gezien de muzikaliteit, soms een voorkeur voor het Vlaams boven het Nederlands?

Ja, eigenlijk wel. De invloed van het Frans op het Nederlands in Vlaanderen werkt naar mijn idee taalverrijkend en komt zeker de muzikaliteit ten goede.

Heeft u ook een muzikale voorkeur?

Dat is ook moeilijk te beantwoorden. Ik bewonder vrijwel alle klassieke componisten, Schubert in hogere, Beethoven in mindere mate.

En de moderne muziek?

Daarvoor zoudt u eigenlijk mijn zoon moeten hebben, want die heeft zijn belangstelling vooral op dat terrein liggen, maar

dat heeft natuurlijk het gevolg dat ook ik er vaak wat van hoor en ik ontwijk dat bepaald niet. Ik vind het mooi, maar verder kan ik het echt niet beoordelen.

**Beschouwt u zichzelf meer kunsthistorica dan congres-
tolk?**

Ik ben natuurlijk kunsthistorica, ook al besteed ik veel tijd aan mijn andere functie. Ik vind verder de combinatie van mijn twee bezigheden gelukkig, omdat je als tolk reproductieve arbeid levert en als kunsthistorica je eigen ideeën moet leveren, een meer scheppende bezigheid dus.

Als we zien dat de tijd vordert, moeten we deze vraag stellen:

**Hoe staat u tegenover de Europese eenheidsgedachte en
hoe staat u tegenover het probleem van een Europese taal?**

Deze vraag had ik verwacht, maar ik vind hem uiterst moeilijk te beantwoorden. Ik zie veel heil in het streven naar een Europese eenheid, maar ik zie ook duidelijk de grote bezwaren, vooral ook op het gebied van de talen daarvan. Laat ik dit vooropstellen: Ik ben géén Esperantist. En ik zie in het Esperanto ook helemaal niet de mogelijkheid van een gemeenschappelijke voertaal, zeker niet wanneer men, dit is de opzet van de Esperantisten, van het Esperanto niet alleen een congrestaal, maar ook een cultuurtaal wil maken. De cultuur die dan door deze taal verspreid zou moeten worden, zou de som moeten zijn van de wereldcultuur, iets dat naar mijn idee volkómen ónmogelijk is.

Op dit moment heeft haar levendigheid het toppunt bereikt, ze is een en al vuur, ter verdediging van de natuurlijke cultuurvormen, die immers voor elk land rusten op een andere basis.

Zij gaat verder: Ook voor de verheffing van een van de Europese talen tot DE EUROPESE TAAL kan ik weinig enthousiasme opbrengen, om die reden, dat ook dit een onmogelijkheid is, omdat men nooit in staat zal zijn daarvoor een taal uit te kiezen, die meer gesteund wordt dan door een volk; denk eens

aan de moeilijkheden bij de verkiezing van de Europese hoofdstad.

Naar mijn idee is er maar één oplossing: een bestaande taal algemeen te aanvaarden als verkeerstaal tussen de landen van Europa en van de wereld (Engels?) en verder aan het hele huidige bestel niets te veranderen.

Ziet u iets in het Latijn als algemene voertaal?

Neen, ik geloof ook niet dat daar een oplossing ligt, omdat het voor de moderne mens bepaald te moeilijk te leren en te hanteren valt. Misschien zou dit mogelijk zijn in een klein intellectueel bestek, zoals het ook vroeger in de Middeleeuwen en Renaissance werd gebruikt, maar als algemene voertaal is het beslist niet bruikbaar.

Met deze vraag is het zes uur geworden en dus is het ogenblik daar dat wij Mevr. M. van Ende Boas moeten loslaten. Voor vele redactieleden, aanwezig op het congres, was deze middag het meest interessante onderwerp, aangevoerd op een manier waarvoor allen de inleidster zeer dankbaar waren.

F.J.

Lach even mee!

Een jonge moeder nam haar zoontje mee naar de dokter. Terwijl zij met de dokter praatte, verdreef het jongetje zijn verveling door in de aangrenzende onderzoekkamer naar hartelust te keer te gaan.

Plotseling drong een hevig gerinkel van flessen tot de spreekkamer door.

"Laat hem maar", zei de dokter rustig, "hij kalmeert wel als hij aan de vergiften toekomt!"

H.G.

De ideale camera voor scholieren!

Nieuwe camera voor het formaat 4 x 4
op een normale rolfilm, waarvoor
16 opnamen!

Uitgerust met grote
optische zoeker.
Film inleggen gaat ge-
makkelijk en snel, dank-
zij de uitzwenkbare
film-houders.

In drie modellen:

Isoly I . . . f 48,--
Isoly II . . . f 58,--
Isoly III . . . f 88,--
Paraattas
voor camera f 11,--

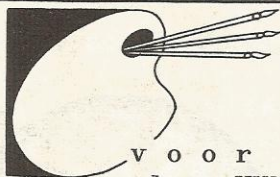

Voor al deze modellen is een handige flitser
leverbaar, die zonder kabeltje direct contact
maakt met de camera f 14,50
Tasje voor flits f 4,75

FOTO

GRAAF

WALENBURGERWEG 3 - Telefoon 44552
MEENT 44 - Telefoon 119105
R o t t e r d a m

Lucas

Nieuwe Binnenweg 126

Tel. 51730, Rotterdam

v o o r

al uw KUNSTSCHILDERS-, TEKEN- en SCHOOLMATERIALEN

Sinds 60 jaar!

Leveranciers aan scholen en academiën

BOEK- en

KANTOORBOEKHANDEL

Ad van der Ree

Kantoorbenodigdheden
Kantoormeubelen
Drukwerk
Pockets - Romans
School- en
studieboeken

Het adres weet u:
PEPPELWEG 86 a - Rotterdam
Telefoon 18.95.17
Giro 64.06.87

Parfumerieën

Cosmetica

Bijouterieën

A. Zimmerman & Zn.

Dameskapper

Bergse Dorpsstraat 34, Rotterdam-13

Telefoon 18.74.00

In onze 27 plaatsen tellende salon wordt
u persoonlijk en vakkundig gekapt

Abraham Lincoln

(1809-1865)

Lincoln, geboren en opgegroeid in een blokhut aan de rand van de wildernis, ontwikkelde door het pioniersbestaan reeds op jeugdige leeftijd een grote mate van zelfvertrouwen, moed en naastenliefde. Overdag werkte hij op het land, maar 's avonds tooghij aan de studie. Bij gebrek aan papier maakte hij zijn sommen met houtskool op een houten spade.

De jonge Lincoln dwong respect af door zijn lichaamskracht en helder verstand, maar verwierf nog meer bekendheid door zijn scherp inzicht en milde humor.

Hij werd advocaat en hielp zelfs cliënten, die hem niet of slechts in natura konden betalen.

Daar hij algemeen gezien en bemind was, kreeg hij al spoedig zitting in het congres.

Toen de zuidelijke staten de slavernij niet wensten op te heffen, doch haar integendeel ook in de pas ontsloten gebieden wilden invoeren, bepleitte Lincoln in openbare debatten de afschaffing van deze mensonwaardige instelling.

"Het is mijn stellige overtuiging", zo zei hij, "dat onze natie niet kan voortleven, wanneer zij voor de helft uit slaven bestaat. Laat ons vrouwen dat recht macht maakt en laten wij daarom niet aarzelen onze vaderlandse plicht naar eer en geweten te vervullen!"

Bij de presidentsverkiezingen in 1860 spitste het conflict tussen de verschillende delen van de unie zich nog toe. In het noorden werd Lincoln op het republikeinse partijcongres onder luide toejuichingen kandidaat gesteld voor het presidentschap.

Toen Lincoln de zege behaalde, traden elf staten uit de unie. Hun troepen openden het vuur op een aantal federale forten en spoedig woedden de burgeroorlogen in volle hevigheid. De noordelijke legers leden verschillende nederlagen.

Vanuit het Witte Huis kon Lincoln 's avonds de kampvuren van de zuidelijken aan de overkant der rivier zien.

De ontzettende verliezen aan beide zijden vervulden hem met toenemende zorg. Hij proclameerde de afschaffing van de slavernij, maar zonder een militaire overwinning kon hij dit besluit onmogelijk kracht bijzetten.

Herhaaldelijk bezocht hij het front om zijn generaals tot grotere activiteit aan te sporen. De ontberingen van de soldaten grepen hem sterk aan. Hij begenadigde een jonge soldaat, die men slapende op zijn post had aangetroffen en daardoor ter dood was veroordeeld.

Na de beslissende overwinning van het unie-leger bij Gettysburg bepaalde Lincoln, dat het slagveld als laatste rustplaats voor alle gesneuvelden zou dienen. "Het is onze heilige plicht", aldus de president, "ervoor te zorgen dat de mensen niet tevergeefs gestorven zijn. Dat onze natie onder Gods leiding een nieuwe vrijheid tegemoet gaat en dat de regering van het volk, door het volk en voor het volk niet van de aardbodem verdwijnt".

Toen Lincoln in 1865 werd herkozen, was de eindoverwinning al in zicht. In zijn tweede inaugurale rede zei hij o.m.: "Laten wij niet haatdragend doch barmhartig zijn en vastberaden de taak volbrengen die God ons opgedragen heeft. Laten wij alles doen om een rechtvaardige en duurzame vrede te verzekeren".

Lincoln's capitulatievoorwaarden waren bijzonder mild. Het land zou het echter bij de hereniging van de door de oorlog verscheurde staten zonder zijn wijze en rechtvaardige leiding moeten stellen, want vijf dagen na de wapenstilstand werd hij tijdens een toneelvoorstelling door een fanaticus doodgeschoten, toen hij in zijn loge zat. Overal waar de trein met Lincoln's stoffelijk overschot, op weg naar zijn geboorteplaats Illinois, passeerde, bracht zijn diepbedroefde volk hem een laatste groet. De mensen eerden hem niet alleen als een groot leider, maar ook als een der hunnen.

Een lid van zijn regering vertolkte aller gevoelens met de woorden:

"Lincoln heeft zich in de rijen der onsterfelijken geplaatst".

Gerrit Koopmans

DE TIJD STOND NIET STIL

Verloren in de oneindigheid van aarde en lucht kronkelt zich de weg langzaam tegen de heuvel omhoog. Rustend hangt evenwichtige stilte tastbaar over het heuvelend landschap.

Traag kruipt van verre zichtbaar een wagen naderbij, verdwijnt in een bocht, verborgen uit het gezicht door een trieste bomengroep van winterse beuken.

In gedachten staren strak twee ogen vanuit de wagen langs de strepen, die de weg in helften verdeelt. Door het regelmatig ritme van de trillende motor, de strakke lijnen van de weg raakt de man achter het stuur in een halfdromende toestand. Ongezien flitsen berkebomen overbodig in hun naakte kaalheid aan hem voorbij.

De man - een onbeduidend gelaat, waarin leed zijn voren getrokken heeft, twee ogen, verrassend helder, sterk. Een ongekende kracht kijkt uit de diepliggende oogkassen en accentueert de onbenulligheid van zijn gelaat.

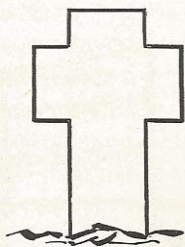
Moeiteloos snelt de wagen op tegen de helling, een voorloper van de eerste heuvels. Dieper drukt hij het gaspedaal in, krachtiger trilt de motor voort. Met ijskoude drift voert de man de snelheid van de wagen op. Al zijn driftige gedachten ontladen zich in het nu volkomen ingedrukt gaspedaal. Loeiend snelt de wagen vooruit. Ook in de motor zet zich de woedende kracht van zijn bezitter voort. Een kille vastberadenheid tekent het gezicht van de man. Gedachten flitsen, toekomst, verleden.... Dat alles snelt in tomeloze vaart door zijn brein.

Brein? Heeft hij dat? Is hij dan geen dier met menselijke neigingen? Keihard vloekt hij het laatste houvast van zich af. God, zijn dat zijn gedachten? Hij weet niet meer.

Krioelend snel raast de jankende wagen voort. Snel, harder, nog harder..... kapot! Zal het zo niet zijn, onbeschrijfelijk in prille lentemijmeringen van landschappen. Hij vloekt tegen zijn zwetend gelaat, opnieuw gezien in glasharde spiegel. - Meedogenloos verval - Dood! Wat is dood zonder leven, leven zonder dood, wat heeft hij in Gods naam levend zonder dood?

Met ingedrukte motorkap staat het wrak daar, geboord in de nu ontwortelde boom, rondom stukken ijzer en splinterende glaszerven. Politie mannen staan rondom met sombere gezichten. In de verte huilt de loeiende sirene van een ziekenwagen. Binnen de wagen gekronkeld tussen chaos van ijzer en glas een levenloze gestalte; langzaam drupt lekkend bloed uit een wijde hoofdwond. Enkele minuten geleden zagen wij een mens in de strijd van zijn leven, nu een lijk, gedoemd het gebruikelijk rottingsproces te ondergaan, met boven zich een marmeren kruis.

M. Schröder

VOORHOEVE & DIETRICH N.V.

Boekverkoopers

NIEUWE BINNENWEG 29

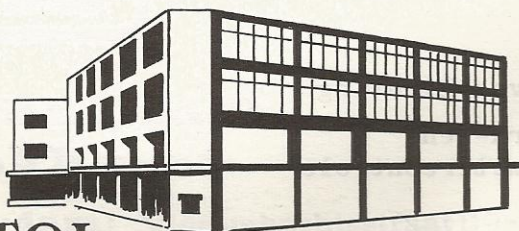
BOEKEN VOOR STUDIE EN ONTSPANNING

Ahrend

voor
heel wat mensen
de helft
van het werk

KANTOORBENODIGDHEDEN * BOEKEN EN TIJDSCHRIFTEN *
LICHTDRUK * INSTRUMENTEN * SCHOOLINRICHTING *
STALEN MEUBELEN * MEET- EN TEKENGEREI

amsterdam
arnhem
den haag
eindhoven
 groningen
hengelo (o)
hilversum
maastricht
middelburg
rotterdam

D.TOL

Papeterie

BENEDICTUS

Lijnbaan 90

Tel. 135998 - 131572

* School-, schrijf- en tekenbehoeften *

Vandaag telefonisch besteld, morgen in huis

Voor al uw fotomateriaal naar

Lievense & de Munnik

Bergse Dorpsstraat 104
Hillegersberg

- * Deskundige voorlichting
- * Gratis camera- en belichtingsmetercontrole

REPORTAGES

Telef. 184206

PASFOTO'S

Kleine geschenken
onderhouden de vriendschap.
Reeds vanaf f 1,25
is er een grote sortering pockets in
onze zaak, waar u rustig
mag rondneuzen.
Onze afdeling kantoorboekhandel
staat ook steeds klaar
om u op alle mogelijke manieren van
dienst te zijn.
SPECIALE VULPEN SERIE !

**Boekhandel
Bokhorst**

Rotterdam: Vierambachtsstraat 119 - Tel. 53716 •

Peppelweg 128 - Tel. 189356 •

kies...

als alle cracks
een volledige sportuitrusting
bij

Sporthuis Centrum

en slaag voor de
volle

100%